

Kovács Katalin:

Farsangok

Farsang volt. Az első. És én virág árus voltam.
Papír virágaimat a kosaramban hordtam...
Mindenkinek a kezébe adtam egy-egy szálát,
Mosoly-pénzben, ölelésben szabtam hozzá árat...

Farsang volt. Valamiért babának öltöztettek.
Büntetés volt, nem értettem, miért nem szeretnek?
Mert ha mégis szeretnének, úrhajós lehetnék!
Csillagok közt szárnyalhatnék, éppúgy, mint a lepkék!

Farsang volt. Bohóc helyett végül mackó lettem...
Arcomra anyám-rajza medve maszkot tettem...
Nem vonultam mégsem. Én már nagy akartam lenni!
Ciki volt már farsangolni álruhában menni...

Farsang volt. Táncoltunk a hagyományok szerint!
A tánctanár a múlt ködéből lemondóan legyint...
Akárhogyan igyekeztünk, kicsit mégis féltünk,
Ahogy szemlesütve – azért büszkén – egy ütemre léptünk!

Farsang van. Én úgy szeretnék újra gyerek lenni!
Nem szégyellnék farsangolni álruhában menni!
Talán jelmezt viselek, és felnőttnek csak látszom?
Ha behunyom a szemem, akkor elhiszem, hogy játszom...